

Gazeta Lwowska
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3-ej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli Co sobota wychodzi
„Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
85 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość eksploata od każdej
inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) ed-
itera Administracya Gazety
Lwowskiej Numer poje-
dyńczy w Exped. cyi Gazety
(Ulica Wąłowa Nr. 37) 50 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 10.

Czwartek 14. Stycznia 1869.

Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 13. stycznia. Dzisiejsze doniesienie w „Morgenpost“ o poufnej depeszy hr. Wimpffen do hr. Beusta jest zupełnie zmyślone. — Kilku pełnomocników konferencji zażądało instrukcyi na wypadek gdyby reprezentant Grecyi do przyszłego posiedzenia nie otrzymał odpowiedzi z Aten.

Paryż, 13. stycznia. „France“ powiada iż Grecya prawdopodobnie odstąpi od teraźniejszych swoich żądań (co do równego z innymi mocarstwami głosu w układach konferencyi); w tym wypadku konferencya będzie mogła rozpocząć swoje prace, w przeciwnym razie odroczoneby konferencyę na czas nieograniczony, zostawiając Grecyę i Turcyę własnej woli.

Z powodu święta Nowego roku według kalendarza greckiego odwiedził dziś Rangabe posta rosyjskiego Stackelberga.

Petersburg, 13. stycznia. „Journ. de St. Petersbourg“ oświadcza że Wajlew wyłącznie tylko dla zdrowia bawi w Rzymie nie mając żadnej misyi politycznej.

Część urzędowa.

Jego c. i kr. Apostolska Mość najwyższem piśmie gabinetowem z d. 23. grudnia z. r. raczył najmilościwiej zezwolić aby stan książęcy z tytułem „Jasnie Oświecony“ („Durchlaucht“) wygasłego w potomkach męzkich książęcego i hrabiowskiego domu Dietrichstein na Nikolsburgu, przeszedł na hrabiego Alexandra Mensdorff-Pouilly jako zięcia zmarłego księcia Józefa Dietrichstein i jego potomków męzkich według prawa pierworódstwa. w skutku czego każdorazowy książę ma używać połączonych tytułów, nazwisk i herbów księcia Dietrichstein na Nikolsburgu i hr. Mensdorff-Pouilly.

J. E. minister wyznań i oświecenia nadał opróżnioną przy gimnazyum w Czerniowcach posadę nauczyciela etatowego Adolfowi Ehrlich suplentowi gimnazjalnemu w Czechach, a dwie posady nauczycieli nadetatowych Alfonsowi Ryłskiemu suplentowi gimnazjalnemu w Lublanie i Henrykowi Hackel suplentowi gimnazjalnemu w Czechach.

Część nieurzędowa.

„Wiener Abendpost“ pisze: „Do „Dziennika poznańskiego“ doniesiono niedawno z Wiednia, że pp. ministrowie spraw wewnętrznych i sprawiedliwości wydali rozporządzenie do prokuratury państwa w którym zalecają im surowszy i troskliwszy nadzór nad działalnością stowarzyszeń; w następnej korespondencji z Wiednia do tego dziennika doniesiono, że w skutku powyższego „odkrycia“ pan minister sprawiedliwości wydał do prezesów wszystkich sądów polecenie aby na przyszłość nie powierzali nigdy podrzędnym urzędnikom ważniejszych, tajnych instrukcyi, aby klucz od miejsca gdzie takie dokumenta bywają przechowywane mieli zawsze u siebie itd. W obec tych widocznie podejrzanych doniesień jesteśmy upoważnieni oświadczyć, że pp. ministrowie spraw wewnętrznych i sprawiedliwości nie wydali w ogóle żadnego podobnego rozporządzenia a zatem nie było też powodu do udzielania prezesom sądów dalszych poleceń ze strony p. ministra sprawiedliwości.“

„Franz. Corr.“ dowiaduje się, że na pierwszym posiedzeniu konferencyi zaszły wprawdzie rozmaite okoliczności, które niektórych pełnomocników spowodowały postarać się o nowe instrukcyje, sądzi jednak, że jakkolwiek w skutku tego opóźni się drugie

posiedzenie, nie można ztąd wyprowadzać wniosku, jakoby konferencya już dla tego miała się nie udać.

Znana sprawa p. Seguiet wywołała w Tuluzie większą jeszcze sensacyę niż w Paryżu. Jakkolwiek policya trzyma pod strażą dom p. Seguiet, toć jednak zbiegają się doń ludzie z całego miasta, aby mu okazać swoją sympatyę i uznanie. Studenci tuluzcy złożyli mu in corpore uszanowanie. W zabudowaniu uniwersytetu był przybity następujący plakat zwołujący słuchaczy na ten cel: „Panów studentów wzywa się, żeby się dziś o godzinie 3-ej w fakultecie zebrałi w celu złożenia p. Seguiet do wódów szacunku i sympatyi. Honor i niezawisłość są to dwa uczucia nadto głęboko wjone w serca młodzieży uniwersyteckiej, żeby jej potrzeba było tłómaczyć potrzebę tego kroku. Chodzi tu o wypełnienie obowiązku: wypełnił go ze spokojem i godnością. Tuluz d. 6. stycznia 1869.“ — Około stu studentów zgromadziło się na to wezwanie i udało się do pomieszkania p. Seguiet. Ponieważ nie zastano go w domu, więc zredagowano następujący adres, który pozostawiono: „Panie! Przypominając tylko szlachetne słowa, które p. Grevy przy otwarciu paryskiej konferencyi adwokatów wyrzekł, przychodzimy, przejęci regułami prawa, którego nauka wzbudza uczucie niezawisłości i wolności, aby przyklasnąć czynowi, który panu natchnęło sumienie pańskie, i wyrazić nasze uznanie tych przekonań, któremi pan się powodował przy swoim wystąpieniu. Jestto przykład który nie będzie dla nas bez pożytku i którego publiczne uczczenie uważa młodzież uniwersytecka za swój obowiązek.“

Dzienniki włoskie zajmują się od pewnego czasu prawie wyłącznie niepokojami z powodu ustawy o podatku od mlewa, gdyż pomimo ułatwień jakie rząd przy wypłacie podatków poczynił posiadaczom młynów, zdarzają się ciągle jeszcze rozmaite nadużycia i gwałty, popełniane przez ludność wiejską. Tak donosi urzędowa florencka gazeta że w Cento w prowincyi bolońskiej napadli buntownicy d. 7. b. m. na urząd municypalny i podprefekturę, poczynili tamże znaczne szkody, popalili akta i poprzecinali druty telegraficzne. Mała liczba znajdujących się w mieście żołnierzy stawiała opór, raniła kilku wiczychyeli, poczem pokój został przywrócony. Groźniejsze jeszcze zaburzenia zaszły tegoż dnia w S. Giovanni także w prowincyi bolońskiej. Tam napadło 2000 chłopów także na urząd, niszczyli wszystko co im pod ręce wpadło, poczem rzucili się ta tłuszcza do rabowania domów zamożniejszych obywateli. Przybywające wojsko powitano strzałami ze strzelb, tak że musiało sobie przebojem utorować wstęp do miasteczka. Pięciu wieśniaków poległo na placu, wielu raniło, poczem buntownicy rozpierzchli się. Z innych okolic Emilii przychodzą podobne doniesienia — tak np. z Castel S. Pietro i z Bentovoglio, gdzie zabrano wieśniakom całe wozy broni i wielu aresztowano. W Ankonie wzywano plakatami wprost do odmówienia podatków, gdyż inaczej niepodobna będzie dojść do rzeczypospolitej. Co do ugody zawartej pomiędzy rządem a posiadaczami wielkich młynów pisze „Opinione“ co następuje: Administracya finansowa chciała położyć koniec nieporozumieniom z młynarzami. Dyferencyę przy oznaczeniu dochodów z młynów wyrównano przez przyjęcie oferty właścicieli. Niewątpliwą jest rzeczą, że młynarze zrobili przytem bardzo dobry interes, ale w tym razie chodzi przede wszystkim o ustalenie podatku i zapewnienie rucl młynów. Zbywa środków kontroli dla młynów i to właśnie dało młynarzom broń w rękę do odrzucenia wszelkiej transakcyi. Administracya znalazła się w tak przykrem położeniu, że musiała odstąpić od swoich

żądań, które jej się wydawały zupełnie usprawiedliwionemi.

Dziennik genueński „Movimento“ z dn. 2. b. m. ogłasza długie pismo generała Garibaldi do wyborców jego w Dzieri, którzy go znowu postem wybrali. W piśmie tem, datowanym z Kaprery dnia 24. grudnia r. z. oświadcza generał pomiędzy innymi: „Jeżeli zachodziła kiedykolwiek okoliczność, która zdolną była mnie zaambasować, to jest nią ponowny mój wybór w Gallura: chwycę się pomiędzy sympatyą, jaką żywię dla ludności, która mi jest drogą i której z poświęceniem życia mego chciałbym dopomóc, a odrazą, jaką czuję dla rządu, któryby nazwać można „negacyą Boga“ jak Anglik znakomity nazwał rządy Napoleona w roku 1860. Jako wierni zasadam rząszym i prawdziwi starzy republikanie przyjęli przyjaciele moi i ja w dobrej wierze monarchię. Nie żądaliśmy od niej niczego innego, jak aby polepszyła położenie biednego ludu, aby utrzymała cześć jego w obec mocarstw świata i w obec wampira, który go głębi od wielu wieków. Lecz cóż otrzymaliśmy od tego rządu? Sądźcie sami o tem. — Tolerantem będąc z natury, nie chętnie wymawiam cierpkie słowa i każdy niezawodnie byłbym szanował rząd, któryby sprawował się dobrze, lecz rząd, który obecnie mamy we Włoszech, czyż się dobrze sprawuje? Czegoż się można spodziewać po rządzie, który dopuszcza się tylko zdzierstwa, roztrwania mienie ludu i robi z siebie ajenta obcego mocarstwa? Aby cześć oddać prawdzie, czyż nie należy powiedzieć, że postępowanie tego rządu w ostatnich wypadkach wyprawy rzymskiej było szeregiem zdrad? W dalszym przebiegu listu zwraca się Garibaldi do szczegółowych wypadków z 1867 r., by dać dowód niewiary rządu włoskiego.

„Perseveranza“ dowiaduje się z Florencyi że rząd włoski odrzucił żądanie rządu papieskiego wydania czterech Rzymianów zbiegłych po wypadkach z r. 1867 na terytorium włoskie. Zbiegli zabili w bitce jednego żuawa i dla tego reklamuje ich rząd rzymski. Włoskie ministerstwo sprawiedliwości utrzymuje, że tu nie chodzi o pospolitą zbrodnię, lecz o zbrodnię polityczną i dla tego odmawia wydania zbrodniarzy.

Dzienniki włoskie doniosły w ostatnim czasie, że Ojciec św. w sposób nie bardzo zachęcający przyjął generała della Rocca, który z polecenia Króla Wiktora Emanuela wstawiał się za skazanymi na śmierć garybaldystami Ajani i Luzzi. Medyolański „Pungolo“ dowiaduje się teraz z Florencyi, że Ojciec św. odbierając pismo królewskie, nie objawił wcale swoich zamiarów, sądzi jednak, że te nie mogą być dla skazanych nieprzychylnie.

Jak z Rzymu donoszą, podniesiono korpus żuawów przez utworzenie nowego batalionu do siły brygady; korpus ten bowiem liczy obecnie cztery bataliony, batalion każdy sześć kompanii o 140 żołnierzy i piąty batalion rezerwowy, liczący przeszło 1200 ludzi. Cały korpus uzbrojony jest w karabiny Remingtona, których doskonałość bardzo wychwalają oficerowie. Przy mniej dokładnem nawet obeznaniu się z mechanizmem tej broni można podobno dziesięć dać strażów w minucie. W krótkim czasie całe wojsko papieskie zaopatrzone będzie w broń tę, o której sprowadzenie mają staranie komitety we Francyi, Belgii i Anglii. — W Rzymie tak łagodne obecnie panuje powietrze, że drzewa migdałowe kwitną już a woń ich kwiatów napełnia całą okolicę.

„Times“ uważa republikę za jedyną formę rządu możliwą dla Hiszpanii, ale właśnie dlatego nie upatruje w tem żadnego niebezpieczeństwa. Gdyby monarchia dała się zaprowadzić, toby nie było nawet wspomniane słowo republika. Niebezpieczeń-

stwo zagraża jedynie ze strony różnych pretendentów do korony których życzenia i zamiary wzajemnie się krzyżują. Doniesienia, które otrzymuje „France“ przedstawiają stan półwyspu w bardzo czarnych kolorach. „Gaulois“ donosi, nie rękając jednak za prawdziwość tego doniesienia, że traktat pomiędzy Królową Izabelą i Don Karlosem ma być już zawarty. W myśl tego traktatu miałaby Izabela abdykować na rzecz Don Karlosa. Książę Asturyi miałby się ożenić z córką Don Karlosa, który następnie abdykowałby na rzecz swojego zięcia. Słusznie utrzymuje „Gaulois“, że ta kombinacja jest więcej dowcipna niż prawdopodobna. Córka Don Karlosa przyszła dopiero przed kilkoma tygodniami na świat w Paryżu.

O pojawieniu się nowych band bółgarskich piszą z Belgradu pod dn. 6. b. m. do „Frdl.“: Centralny komitet bółgarski w Bukareszcie mianował zeszłego lata niejakiemu Dymitr a Hadzi dowódcą powstańców w Bółgarii. Był on od lat dziesięciu przywódcą hajduków w Bałkanie i odznacza się szaloną odwagą. W lecie 1868 źle mu się powodziło. Pobity przez Turków pod Ruszczukiem, umknął i znikł bez wieści. W Konstantynopolu przechowują dotąd jego szablę i są pewni, że on nie żyje. Ale Dymitr żyje, ukrywał się bowiem w niedostępnych wąwozach do lepszych czasów. Według doniesienia, które w rzeczach podrzędnych nie jest całkiem prawdziwe, ale co do głównej może być uważane jako autentyczne, pojawił się znowu w górach Arilskich. „Narodnost“, której zresztą nie można wierzyć bezwarunkowo, donosi także, że pod Gabrovo uwija się nawet mały oddział. Zasługuje na uwagę to wczesne pojawienie się oddziałów powstańczych w Bółgarii, gdzie wprawdzie równiny okryły się już zielonością, ale w górach a osobliwie w Bałkanie śnieg jeszcze nie stopniał; niezawodną jest bowiem rzeczą, że sprawa ta zostaje w ścisłym związku z zajęciem pomiędzy Grecją a Turcją. Wiadomo, że komitet główny w Atenach utrzymuje ciągłą korespondencję z komitetem w Bukareszcie. Widać z tego, jak bardzo są w błędzie ci, którzy sądzą, że wojna między Turcją a Grecją dałaby się zlokalizować.

Porta zapewne najlepiej jest przekonana o niemożliwości takiego ograniczenia teatru wojny, o tem zwłaszcza wnosić można z uzbrojeń przedsiębranych przez rząd turecki. Tak półurzędowy „Jedinstvo“, czerpiący zawsze swoje wiadomości z kompetentnego źródła, donosi, że w Bośni rozwinięto niezwykłą czynność wojenną. Wszystką starą broń odwożą do Serajewa do naprawy, a mnóstwo nowej nagromadzono w twierdzach wzdłuż granicy serbskiej. Wszystkie wojska w wilajecie bośniackim nieustannie odbywają ćwiczenia, chociaż jest zimno i dżdżysto. Z Konstantynopola przybywają najlepsi oficerowie, którym Sułtan poruczył dowództwo. Wszystko przemawia za tem, że Porta w pewnym względzie lęka się Serbii.

„Times“ ogłasza w dosłownym brzmieniu petycję greckich kupców w Turcyi do posła angielskiego w Konstantynopolu o pośredniczenie w zagrożonym wygnaniu poddanych greckich z państwa tureckiego. Petycja przypomina najprzód rozległość stosunków handlowych kupców greckich w Turcyi z resztą Europy, a szczególnie z Anglią i podnosi tę okoliczność, że dług bieżący Greków w Turcyi w połączeniu ich z Anglią 4,000,000 f. szt. wynosi. Przy istniejącym obecnie systemie kredytowym jest rzeczą niepodobną zerwać transakcyje bez znacznych strat, a pogroźka Turcyi, jeżeli przed 30. grudnia zostanie zniszczona, podkopie nie tylko handel turecki, lecz także interesa Anglii i znaczne im przyniesie szkody. Z tych powodów proszą podpisani na petycji posła angielskiego, jako naturalnego obrońcy handlu, aby użył swojego wpływu u Porty, żeby to rozporządzenie jeżeli nie zupełnie zostało zniesione, to przynajmniej złagodzone i żeby wykonanie jego od dni 14 do trzech miesięcy odroczone. Podpisanych jest około 100 firm, pomiędzy którymi także najznakomitsze greckie domy handlowe w Londynie. Jak wiadomo wyrażonej w tej petycji prośbie stało się tymczasem zadosyć.

Znany korespondent do „Times“ donosząc o najnowszych wypadkach na Krecie podaje o poddaniu się Petropulakisa takie szczegóły, których brak poczytywano w tutejszych przychylnych Grekom kołach za pośredni dowód, że kapitulacyę tę podług twierdzenia telegramu greckiego spowodowały intrygi francuzkiego konzula i fałszywe doniesienia. „Leonidas Petropulakis — pisze pomieniony korespondent —

wylądował jak wiadomo z 600 ludźmi w prowincyi Mylopotama, podczas kiedy ojciec jego w 360 ludzi pod Hieropetra wysiadł na ląd. Ci przybysze byli tylko na pięć dni opatrzeni w żywność i zaledwie można się było spodziewać, żeby przygasające iskry powstania, które się nie powiodło, dały się rozdmuchać na nowo przez taką głodną ekspedycyę. Wojska tureckie nie pozwoliły powstańcom utrzymać się w miejscach gdzieby mogli zaopatrywać się w żywność. Chrześcianie uciekali tak przed oswojonymi jak przed Turkami a waleczni spartanie cofali się coraz dalej przyciskani głodem i trapieni przez nieprzyjaciela.“

„Niepodobna im było dostać się do wąwozów Idyi posuwali się ku Sfakii. Ale Sfakioeci nie mogli im dostarczyć żywności a wojska tureckie otoczyły ich w obozie pod Askypho, gdzie obrońcy niepodległości kretęskiej, odcięci od morza, musieli nakoniec złożyć broń. Jeneralny gubernator uznał za najstosowniejsze odesłać ich do Aten i zapytywał prezydenta ministeryum greckiego gdzie ma wysadzić ich na ląd. Bulgaris ujrzał się w niemałym kłopotcie, łatwo bowiem pojąć jakie wrażenie sprawiłby w Atenach w tej chwili widok wojska pobitego przez Turków. W ogólności mnożą się w Grecyi trudności a królowi nie innego nie pozostaje jak powołać nowe ministeryum, któreby się zajęło ulepszeniem administracyi kraju.“

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Sprawozdanie komisji wyznaczonej do ułożenia projektu budowy szkół miejskich. Sprawozd. radny p. Wild. 2) Obsadzenie stypendyumu fundacyi s. p. Dr. Karola Lingera. Sprawozd. radny p. Szemelowski. 3) Prośba sługi szkolnego Piotra Zakliki o zapomogę. Sprawozd. radny p. Baurowicz. 4) Projekt statutu miej. funduszu pożyczkowego dla rzemieślników izraelitów. Sprawozd. radny p. Dr. Gnoiński. 5) Podanie Towarzystwa pedagogicznego o uwolnienie od opłaty kosztów oświetlenia sali ratuszowej podczas wykładów. Sprawozd. radny p. Dr. Czernyński. 6) Sprawunek dwóch wozów osobowych dla straży ogniowej. Sprawozd. radny p. Turasiewicz Romuald. 7) Wypłata należności za dokonane pomostowanie Pełtawy. Sprawozd. radny p. Slaski. 8) Wnioski sekcji IV. względem sprawienia odzieży i bielizny dla aresztantów m. Sprawozd. radny p. Turasiewicz Romuald. 9) Oblikwidacya z byłym dzierżawcą propinacyjnego wyszynku w Malechowie i wydzierżawienie tegoż wyszynku. Sprawozd. radny p. Jasiński. 10) Wnioski sekcji II. względem wybudowania karczmy w Kulparkowie i stajni w Wulce kapitańskiej. Sprawozd. radny p. Jasiński. 11) Wnioski sekcji V. względem założenia szkoły w Biłohorszczy i odbudowania szkoły w Malechowie. Sprawozd. rady ks. Formanios. 12) Prośba Józefa Ostrowskiego (stolarza) o nadanie prawa miejskiego. Sprawozd. radny p. Patraszewski.

(Pożary.) W Nowojowej górze w pow. chrzanowskim d. 24. b. m. wybuchł pożar w samo południe i zniszczył 12 domów i 16 stodół. Szkoda wynosi przeszł. 10,000 złr. i tem jest dotkliwszą, ponieważ niektórzy z pogorzalców dopiero przed rokiem ulegli podobnemu nieszczęściu i zaledwie się odbudowali. Z powodu silnego wichru który utrudniał ratunek, pogorzalcy stracili nie tylko całą krescencę, narzędzia gospodarskie, sprzęty i odzież ale i bydło. Skutkiem tego pożaru który, jeżeli nie mylą wszystkie poszlaki, powstał przez zbrodnicze podpalenie, 131 osób straciło całe swoje mienie. Właściciel tej wsi, hr. Adam Potocki, zaopatrzył natychmiast pogorzalców w budulec i pewną ilość zboża; ze względu jednak, że dobroczynność jednego nie może być dość skuteczną w obec tak wielkiego nieszczęścia, ze względu, że tylko niektórzy z pogorzalców i zaledwie w małej części byli od ognia zabezpieczeni, a wszyscy aż do odbudowania swoich siedzib, co dopiero z wiosną będzie mogło nastąpić, zmuszeni są z rodzinami i resztkami bydła szukać przytułku u obcych, ten zaś pewnie niedługi czas za darmo będzie im udzielany, e. k. namiestnictwo galicyjskie zarządziło w powiatach krakowskim, wadowickim, bocheńskim, wielickim, żywieckim, bielskim i myślenickim zbieranie składek na wsparcie nieszczęśliwych pogorzalców z Nowojowej Góry.

(Lód.) Z Semeringu donoszą, że popyt na lód bardzo się tam ożywił ale dotychczas mało jest nadziei aby zlecenia mogły być zaspokojone. Od r. 1824 nie wydarzyło się jeszcze aby w Semeringu pola i łąki były w styczniu okryte zielonością. W tym roku zaś dopiero d. 6. b. m. spadł tam pierwszy obfity śnieg, na 3 cale, a robią już układy względem spieniężenia go. Do Pragi przybył agent z Norwegii, który chce pośredniczyć w sprawie przywozu lodu z tego kraju. Lód dowożony na okrętach do Szczecina, a stąd koleją do Pragi i jeden wagon kosztowałby 80 złr. a więc cetnar około 40 złr., podczas gdy wagon lodu przesłanego z Semeringu do Wiednia kosztuje 126 do 140 złr. — Jeżeli terazniejszy stan powietrza utrzyma się, wkrótce będzie można zarządzić brakowi lodu.

(Pokład soli w Sperenberg), pięć mil na południe Berlina, znaleziony przez poszukiwanie górnicze, obiecuje wielkie bogactwo. W miejscowości wyżej wymienionej ciągnie się na ówierć mili długie, w kierunku północno-wschodnim wzgórze, w najwyższym punkcie na

281 stóp nad okoliczny poziom wyniesione, z którego na południowym jego krańcu, dotykającym stromo jeziora, wydobywają gips od bardzo już dawna. Między ludem okolicznym utrzymywała się od dawna wieść o istniejącym tam pokładzie soli; a że geognostyczne względy nie zdawały się temu podaniu zaprzeczać, więc zarządzone poszukiwania świdrowe, jeszcze za jednego z margrafów Brandenburgskich Joachima II. Poszukiwania te przerwane zostały z różnych przyczyn; rząd dzisiejszy rozpoczął je na nowo, w sierpniu r. 1867. Przez 283 stóp głęboka warstwę gipsu przebiwszy się, dostano się do pokładu solnego, zagłębiając wciąż świder przez jeszcze 669 stóp. przerwano roboty w końcu sierpnia 1868 roku, z powodu ich kosztowności. I nie potrzeba ich było więcej, bo takiej grubości pokład solny aż nadto opłaci się w eksploatacyi. W Wirtembergu pod Hall, pokład soli na tylko 28 stóp grubości, a jednak opłacają się roboty około niego w głębi 333 stóp. Technicy pruscy zdają się być pewni, że znaleziony pokład soli ciągnie się pod całym wzgórzem gipsowem, choćby o jakie sto stóp mniej gruby.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu grudniu:

Miesiące targu:					
Jesienna	Olasko	Zborów	Saaszów	Białkamień	
zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
waluta austriacką					
Mec pszenicy	3 50	3 25	3 . .	3 30	3 50
„ żyta	2 . .	2 50	2 . .	2 40	2 50
„ jęczmienia	1 80	2 . .	1 70	1 80	2 . .
„ owsa	1 40	1 50	1 30	1 30	1 40
„ hreczki	2 . .	2 . .	1 70	1 80	2 10
„ kukurudzy	2 . .	2 . .	3 . .	2 20	2 20
„ ziemniaków	30 .	46 .	35 .	60 .	50 .
Grochu	2 . .	2 . .	2 25	3 . .	2 . .
Cetnar siana	1 20	60	1 20	1 . .	80
Sąg drzewa twardego	15 . .	8 . .	3 50	4 . .	4 . .
„ „ miękkiego	4 . .	5 . .	2 20	3 . .	3 . .
Funt mięsa wołowego	10 . .	14 . .	12 . .	14 . .	14 . .
Miara wina	60	1 . .	60	50	50
„ piwa	8 . .	14 . .	16 . .	14 . .	14 . .
Wyrobnik z wiktem . .	16 . .	35 . .	12 . .	15 . .	15 . .
„ bez wiktu	35 . .	28 . .	50 . .	40 . .	20 . .

(Księgosusz.) Do 31. grudnia r. z. ustał księgosusz w 11 miejscowościach, mianowicie w Polonicznem, Pnikucie, Starzawie, Radymnie, Zamojskach, Ninowicach, Kobakach, Kosowie starym, w Nowoszyńcu, Podbereziu i Tokach.

Zaraza dotknęła następujące miejsca: Kołczyżany, (powiat Czortków) Dębiny, (pow. Kamionka) i Bukaczowce, (pow. Rohatyn).

Obecnie księgosusz panuje w 11 miejscowościach z których 3 w powiecie jarosławskim, 2 w brodzkim, i po 1 w kamioneckim, rohatyńskim, sokalskim, kosowskim, borszczowskim i czortkowskim się znajdują.

Z 48 sztuk bydła rogatego tamże tą zarazą dotkniętych wyzdrowiało 1, padło 13, a ubito 34. Oprócz tego oddano na rzeź 15 sztuk o zarazę podejrzanych.

Ostatnia poczta.

Pesz, 12. stycznia. Z Neogradu, Temesvaru, Torontalu, Kaposvaru, Zomboru i Fünfkirchen donoszą, że wszyscy członkowie odnośnych wydziałów centralnych należą do stronnictwa Deaka i że zwycięstwo Deakistów jest zapewnione.

Pesz, 12. stycznia. Komisarz królewski hr. Szapary rozwiązał kongregacyę komitatową w Erlau.

Berlin, 11. stycznia. Komisya budżetowa izby deputowanych przyjęła projekt ustawy względem gwarancyi akcji kolei kolońsko mindeńskiej z udzieleniem absolutoryumu co do ugody o sprzedaż zawartej pod d. 16. sierpnia 1865 z towarzystwem tejże kolei a to w skutku oświadczenia ministra skarbu, że rząd uznaje wprawdzie potrzebę zezwolenia sejmowi na sprzedaż własności państwa, ale tym razem, jakkolwiek dopiero dodatkowo żąda zezwolenia, nie może podawać w wątpliwość ugody o sprzedaż, zawartej wówczas ze względu na wyższy interes państwa i uważa ugody jako zatwierdzoną na mocy absolutoryumu z r. 1868.

Paryż, 12. stycznia. Konferencya zbierze się dziś o godz. 11. Zapewniają, że mocarstwa postanowiły pominać Grecyę, jeżeliby obstawała przy swoich pretensjach.

„France“ pisze, że p. Rangabé, pełnomocnik grecki, nie otrzymał jeszcze odpowiedzi z Aten, co jednak nie przerwie obrad konferencyi.

Londyn, 11. stycznia. Urząd indyjski otrzymał od komisarza angielskiego w Peshaver depeszę donoszącą, że Abdul Rhaman Khan został zupełnie pobity.

Madryt, 11. stycznia. „Epoca“ donosi: Minister wojny zarządził wysłanie jeszcze w tym miesiącu 4000 żołnierza na Kubę.

Lizbona, 11. stycznia. Kupcy wyprawili do Króla deputacyę z prośbą o zatrzymanie terazniejszego mi-

(83) **Rundmachung.** (1)
 Nro. 13971. Vom 16. Jänner 1869. an wird die bisher wöchentlich dreimalige Botenfahrtpost zwischen Podbusz und Sambor täglich verkehren, und zwar von Podbusz um 9 Uhr Früh abgehen, in Sambor um 12 Uhr Mittag eintreffen, von Sambor um 1 Uhr Nachmittag zurückkehren und in Podbusz um 4 Uhr Nachmittag ankommen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
 Lemberg, den 30. December 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 13971. Poczawszy od 16go stycznia 1869 będzie dotychczasowa trzy razy w tygodniu istniejąca posłańcza jazda między Podbużem a Samborem codziennie kursować, t. j. odchodzi z Podbuża rano o godzinie 9tej, przychodzi do Sambora o godzinie 12tej w południe, wraca ze Sambora o godzinie 1szej po południu i przychodzi o godzinie 4tej po południu do Podbuża napowrót.

Z c. k. galic. Dyrekcji poczt.
 Lwów, dnia 30. grudnia 1868.

(84) **Citatione - Ankündigung.** (1)

Nro. 586. 1. Der Wald Sadki in der Steuer-gemeinde Lanczyn, in der Reichsdomäne Delatyn, im Flächeninhalt 366 Joch 1048 □ Acker wird zum dritten Male im öffentlichen Concurrenzwege zur Veräußerung ausgesetzt, und der Verkaufspreis mit 16.000 fl. öst. W. angenommen.

2. Dieser Wald wird in Pausch und Bogen und in dem Zustande, in welchem sich derselbe bei der Uebergabe befindet, verkauft.

Diese Veräußerung wird in der Amtskanzlei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea am 28. Jänner 1869 Vormittags stattfinden.

3. Zum Kaufe werden alle jene zugelassen, welche hievon durch die allgemeinen Gesetze nicht ausgeschlossen sind.

4. Jeder Kauflustige hat den 10ten Theil des Ausrufspreises im Baaren oder in Staatspapieren als Badium zu erlegen.

5. Wer im Namen eines Anderen licitiren will, hat sich mit einer speziellen und legalisirten Vollmacht auszuweisen.

6. Es werden auch schriftliche Offerten angenommen, welche mit dem obigen Badium belegt, bis 27. Jänner 1869 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea zu überreichen sind.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
 Kołomea, den 11. Jänner 1869.

(69) **Edict.** (1)

Nro. 200. Vom k. k. Kreisgerichte Tarnopol wird dem Chaim Finkel bekannt gegeben, es sei wider denselben über Ansuchen des Hersch L. Marmorek unterm 8. Jänner 1869 §. 200 die Zahlungsaufgabe wegen Zahlung der Wechselsumme von 29 fl. öst. W. f. N. G. erlassen worden.

Da der Wohnort des Beklagten Chaim Finkel unbekannt ist, so wird denselben auf dessen Gefahr und Kosten ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Blumenfeld mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Delinowski bestellt, diesem Curator die für den Beklagten bestimmte Zahlungsaufgabe zugestellt, und hievon derselbe mittelst gegenwärtigen Edictes verständigt.

Tarnopol, am 8. Jänner 1869

(58) **Edikt.** (1)

Nr. 2667. C. k. sąd powiatowy w Miłowiec, podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie wywalczonej przez Wojciecha Stańco przeciw Jakobowi, Janowi i Karolowi Sołtyskom panu doktorowi Nechi jako prawobawcy przyznanej sumy 40 złr. w. a. z kosztami prawnymi w kwocie 5 złr. 62 kr. a. w. przyznaniem, egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa rustykalnego pod Nr. top. 32 i Nr. Con. 157 z dwóch trzecich części półrolka Sołtysków składającego się w Ciscu położonego żadnego ciała tabularnego niestawiającego, dozwala się w trzech terminach w c. k. sądzie powiatowym w Miłowiec a to: dnia 17. marca, 14. kwietnia i 12. maja 1869 każdym razem o 10tej godzinie zrana — pod następującymi warunkami:

a) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 1079 złr. w. a. oznaczona.

b) Każdy chce kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacji 10 procentów powyższej ceny wywoławczej w kwocie 107 złr. 90 kr. a. w. jako wadium w gotówce do rąk komisji licytacyjnej złożyć, które to wadium kupicielowi w cenę kupna wracowane, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacji wrócone zostanie.

c) przy pierwszych dwóch terminach powyż wymieniona realność tylko wyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za taką przy trzecim terminie, zaś nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane być może.

d) Dalsze warunki licytacyjne, jako też i akt egzekucyjnego opisanie i oszacowania w tutejszosa-dowej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.
 W Miłowiec dnia 30. grudnia 1868.

(82) **Edikt.** (1)

Nr. 68521. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że w skutek prośby księcia Karola Jabłonowskiego, jako kuratora zakładu s. p. Stanisława hr. Skarbka, publi-

czna licytacja dzierżawy dóbr Brzozdowce z przyległościami Kuty, Hranki, Podhorce i Turzanowce w powiecie Bobreckim położonych, do tegoż Zakładu należących na lat 9 od 24. czerwca 1869 poczawszy na dniu 28. stycznia 1869 o godzinie 10. przed południem w tutejszym e. k. sądzie krajowym przedsięwzięta zostanie, za cenę wywołania rocznego czynszu dzierżawnego stanowiąc kwota 13.500 złr. w. a. że przed rozpoczęciem licytacji każdy chce nabycia dzierżawy mający winien będzie jako wadium w kwocie 1350 złr. w. a. w gotówce lub listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego podług kursu z dnia licytacji poprzedzającego obliczonych lub też w książeczkach kasy oszczędności galicyjskiej, że także pisemne oferty przyjmowane będą, że rada administracyjna rzeczonożo zakładu zastrzegła sobie przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwzięcia się mającej licytacji, nareszcie że bliższe warunki tej licytacji w registraturze tego e. k. sądu krajowego, jakoteż w centralnej administracji zakładu hr. Skarbka we Lwowie niemniej w zarządzie dotyczących dóbr Brzozdowce przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 31. grudnia 1868.

(75) **Edikt.** (1)

Nr. 13438. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadania niniejszem wszystkim wierzycieli hipotecznych dóbr Jaworowa z przyległościami, iż z powodu pertraktacji o wykupno i regulację praw służebnych między państwem Jaworów a gminą miasta Jaworowa została zawarta i reskryptem e. k. Namiestnictwa jako komisji dla odkupu i regulacji ciężarów gruntowych z dnia 28. lutego 1868 do l. 1334 zatwierdzona ugoda, mocą której JW. Kazimierz hr. Lanckoroński jako właściciel dóbr Jaworowa sprzedał część lasu „Borek“ objętości 533 morgów 716 □ sążni gminie miasta Jaworowa za ryczałtową sumę 12.000 złr. a. w. Wszystkie prawa wierzycieli dotyczące części lasu „Borek“ przeszły na powyższą sumę 12.000 złr. a. w. Na podanie JW. Kazimierza hr. Lanckorońskiego o przekazanie powyższego kapitału 12.000 złr. a. w. wzywa się przeto wszystkich wierzycieli hipotecznych, ażeby do 1. marca 1869 włącznie z wierzycielnościami swemi pewnie w tutejszym sądzie zgłosili się, ile że niezgłaszający się wierzyciel tak uważanym będzie, jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensji swojej do kapitału powyższego według kolei na niego przypadającej i więcej przy rozprawie słuchanym nie będzie, a nadto ulegnie także skutkom prawnym w §fach 13. i 21. ces. pat. z dnia 8. listopada 1853 d. u. p. 237 ustanowionym. Zgłoszenie się obejmować powinno:

a) wyrażenie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania zgłaszającego się, lub jego pełnomocnika, który ostatni winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane.

b) kwotę wierzycielności tak w kapitale, jakoteż w procentach.

c) naznaczenie pozycyi tabularnej zgłoszonej wierzycielności, i

d) wymienienie w okręgu tutejszego sądu zamieszkałego pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń, w przeciwnym bowiem razie przesłane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem, jak gdyby do rąk własnych doręczonemi były.

Przemyśl dnia 23. grudnia 1868.

Nr. 6. **Spis** (81-1)

adwokatów, którzy w okręgu e. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego już w ubiegłym roku 1868 praktykę wykonywali i obecnie wykonują:

1. Dr. Blumenfeld Józef z siedzibą w Tarnopolu.
2. Dr. Brodacki Maxymilian „ w Zaleszczykach.
3. Dr. Delinowski Antoni „ w Tarnopolu.
4. Dr. Frühling Alexander „ w Tarnopolu.
5. Dr. Koźmiński Leon „ w Tarnopolu.
6. Dr. Schmidt Rajmund „ w Tarnopolu.
7. Dr. Weisstein Józef „ w Tarnopolu.
8. Dr. Zakrzewski Antoni „ w Zaleszczykach.
9. Dr. Żywicki Klemens „ w Tarnopolu.

Z Wydziału izby adwokatów.

Tarnopol, 9. stycznia 1869.

(67) **Edikt.** (1)

Nro. 21854. Stanisławowski e. k. sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza wexlu zagubionego przez Salomona Rosencweig w Potoczykach dnia 4. grudnia 1868 wystawionego, na sumę 2500 złr. w. a. opiewającego, w trzech miesiącach od dnia wystawienia w Potoczykach na własną ordę wystawiciela płatnego a przez p. Karola Krasnopolskiego akceptowanego, aby tenże wexel w przeciągu 45 dni od dnia 5. marca 1869 rachując, temu sądowi tym pewnie przedłożył, inaczej bowiem wexel ten za amortyzowany uznany zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 23. grudnia 1868.

(68) **Edict.** (1)

Nro. 199. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird dem Chaim Finkel bekannt gegeben, es sei wider denselben über Ansuchen des Hersch L. Marmorek unterm 8. Jänner 1869 §. 199 die Zahlungsaufgabe wegen Zahlung der Wechselsumme von 46 fl. 27 kr. öst. W. f. N. G. erlassen worden.

Da der Wohnort des geklagten Chaim Finkel unbekannt ist, so wird denselben auf dessen Gefahr und Kosten ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Blumenfeld mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Delinowski bestellt, diesem Curator die für den Beklagten bestimmte Zahlungsaufgabe zugestellt und hievon derselbe mittelst gegenwärtigen Edictes verständigt.

Tarnopol, am 8. Jänner 1869.

(80) **Edict.** (1)

Nro. 3792. Vom k. k. Keryer Bezirksgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben wider Frau Emilie Boruta die Eheleute Catharina und Ignatz Jurzak sub praes. 3. December 1865 §. 4674 wegen Uebergabe der gerichtlichen Deposition der Originalurkunde ddo. Kozy 22. September 1855 über das denselben gebührende Ausgedinge von der Realität Nr. 114 in Kozy Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 9. März 1869, Vormittags 9 Uhr hiergerichts angeordnet wird.

Da der Aufenthaltsort der belangten Emilie Boruta nicht bekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Xaver Chranowski mit Substituierung des Landesadvocaten Hrn. Dr. Gustaw Nowak aus Oświęcim als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit en weder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Bezirksgerichte anzuzugehen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabstimmung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Kenty, am 7. Jänner 1869.

(79) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 5998. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu czyni wiadomo, iż w skutek wezwania e. k. sądu obwodowego Samborskiego z dnia 26. sierpnia 1868 do 9278 celem zaspokojenia sumy 1170 fr. z. p. przez Mojżesza Freilich przeciw Abrahamowi Kupferberg wywalczonej na żądanie wykazanego eesyonaryusza Feiwla Kupferberga przymusowa publiczna licytacja realności w Bani kotowskiej pod Nr. 12-38 położonej dłużnika własnej ciała tabularne niestawiającej w trzech terminach, to jest dnia 8. Lutego 1869, 8. marca 1869 i 12. kwietnia 1869 każdego razu o 11. godzinie przed południem w sądzie tutejszym się odbędzie i że realność ta przy pierwszym i drugim terminie tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś terminie i niżej tej ceny sprzedana będzie.

Bliższe warunki licytacji, akt opisanie i oszacowania tu w sądzie przeglądane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 29. lutego 1868.

(78) **Edikt.** (2)

Nro. 2520. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadania niniejszym Józefa Szwabowicza, Anastazy Szwabowiczową i Maryannę Szwabowiczową, Andrzeja Szwabowicza, (starszego) i Maryannę Otwińską, tudzież Teresę z Szwabowiczów Drosdę i Teklę Szwabowiczową, z życia i miejsca pobytu niewiadomych a wraze ich śmierci spadkobierców niewiadomych, że przeciwko tymże Jan i Antonina z Szwabowiczów Czernigiewicz małżonkowie tudzież Marcjanna Szwabowiczówna, względem przyznania prawa własności i intabulacji eo do realności pod Nr. kons. 34, na Liszurańskim przedmieściu w Drohobyczu położonej na dniu 30. kwietnia 1868, l. 2520 pozew wniosli, w załatwieniu którego termin na dzień 24. lutego 1869 o 10. godz. rano wyznaczonym został.

Gdy życie i miejsce pobytu pozowanych, lub też ich spadkobierców wiadomem nie jest, przeto sąd powiatowy w Drohobyczu w celu zastąpienia pozowanych jak równie na koszt, niebezpieczeństwo tychże tutejszego pana adwokata Dra Skalkowskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy post. sąd. w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyżej oznaczonym czasie albo stanęli, albo też potrzebne informacje wraz z dokumentami ustanowionemi dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie obrali i o tym e. k. sądowi powiatowemu donieśli w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, wraze bowiem przeciwnym wynikiem z zaniebdania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, dnia 15. września 1868.

(70) **Ogłoszenie.** (1)

L. 12. Wydział tarnowskiej izby adwokatów ogłasza niniejszem, stosownie do §. 21. ust. adwok., że p. Marek Kwiatkowski adwokat w Bochni, i p. Dr. Ludwik Kapiszewski adwokat w Wadowicach swoje siedziby adwokackie do Tarnowa przenieść postanowili.

Z Wydziału izby adwokatów.

Tarnów, dnia 3. stycznia 1869.

(61) Kundmachung. (2)

Nr. 180. Vom k. k. Bezirksgerichte in Drohobycz wird in der Executionsfache der Eheleute Johann und Katharine Hewryk wider Samson oder Simon Herzfeld wegen Zahlung von 126 fl. und 40 fl. s. u. G. die executive Feilbietung der dem Schuldner gehörenden in Drohobycz unter CNr. 176 Stadt gelegenen und keinen Grundbuchkörper bildenden Realität der Termin auf den 1. Februar, 1. März und den 5. April 1869 jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter folgenden Bedingungen ausgeführt:

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtliche Schätzungswert dieser Realität von 561 fl. 50 kr. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, 10 Procent als Badium, mithin den Betrag von 56 fl. 10 1/2 kr. im Baaren oder in galizischen Sparcassbücheln zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufpreis eingerechnet, und den übrigen Licitanten nach beendigter Licitation sofort zurückgestellt werden wird.

3. Sollte diese Realität in den zwei ersten Terminen über oder um den Schätzungswert, und beim dritten Termine um einen solchen Preis, welcher dem Betrage aller auf denselben lastenden Schulden gleich kommt, nicht feilgeboten werden können, so wird nach dem dritten Termine die Verhandlung mit den Gläubigern eingeleitet, und nach deren Beendigung ein vierter Termin ausgeschrieben werden.

4. Der Erststeher ist gehalten, binnen 30 Tagen nach Zustellung des den Licitationsact bestätigenden gerichtlichen Bescheides den Kaufpreis gerichtlich zu erlegen, als sonst das Badium für verfallen erklärt und auf dessen Gefahr und Kosten eine neue Licitation ausgeschrieben sein würde.

5. Nach Erfüllung der Licitations-Bedingnisse wird dem Erststeher das Eigenthumsdecret ausgefolgt, und derselbe in den physischen Besitz der erkauften Realität eingeführt werden.

6. In Betreff der öffentlichen Abgaben werden die Kauflustigen an das hierortige k. k. Steueramt gewiesen, und der Schätzungswert kann in der hiesigen gerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Alle unbekanntes Gläubigern, welche auf diese Realität ein Recht haben, dieser Bescheid wie auch die künftigen Bescheide nicht zugestellt werden könnten, wird der Landes- und Gerichts-Advocat Herr Dr. Skalkowski mit Substitution des Hrn. Landes- und Gerichts-Advocaten Dr. Wohllerner bestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Drohobycz, am 1. December 1868.

Uwiedomienie.

L. 180. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu w sprawie egzekucyjnej małżonków Jana i Katarzyny Hewryk przeciw Samsonowi czyli Simeonowi Herzfeld o zapłacenie 126 zł. i 40 zł. z przynal. rozpisuje przymusową publiczną sprzedaż dłużnikowi należnej w Drohobyczu pod l. konskr. 176 miasto położonej ciała tabularnego nie stanowiącej realności na dzień 1. lutego, na dzień 1. marca i 5. kwietnia 1869, każdą razą o 10tej godzinie przed południem pod następującymi zmińionemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość realności sądownie oszacowania w kwocie 561 zł. 50 kr. wal. austr.

2. Kupujący obowiązany jest 10proc. czyli 56 zł. 10 1/2 kr. w gotówce lub w książeczkach kasy oszczędności jako zakład komisji licytacyjnej złożyć, który najwięcej osiarującemu w cenę kupna wracowany reszty licytantom po skończonej licytacji natychmiast oddany będzie.

3. Gdyby realność ta w dwóch pierwszych terminach nad lub za cenę szacunkową sprzedana być nie mogła, a przy terminie nie możnaby ceny kupna, równającej się wszystkim na tej realności ciężącym długom, uzyskać, to po upływie trzeciego terminu przeprowadzi się z wierzycielami rozprawa, po ukończeniu której czwarty termin wydanym będzie.

4. Kupiciel obowiązany jest w 30 dniach po doręczeniu postanowienia zatwierdzającego akt licytacyjny cenę kupna do sądu złożyć, gdyż w razie przeciwnym zakład przypadnie i na koszt kupiciela i niebezpieczeństwo jego nowa licytacja rozpisana będzie.

5. Po wypełnieniu warunków licytacyjnych wyda się kupicielowi dekret własności i wprowadzi go się w fizyczne posiadanie kupionej realności.

6. Publiczne daniiny mogą chęć kupienia mający, w tutejszym c. k. urzędzie podatkowym akt szacunkowy w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wszystkim wierzycielom, którzyby do tej realności pretensję mieć mogli, lub którymby postanowienie to lub przyszłe postanowienia z jakiegokolwiek przyczyny nie mogły być doręczone — ustanawia się adwokata krajowego pana Dr. Skalkowskiego z zastępstwem adwokata krajowego pana Dr. Wohllnera.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz dnia 1. grudnia 1868.

(60) Obwieszczenie. (2)

L. 19864. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Dr. Adam Morawski w sprawie przeciw p. Mendlowi Sperlingowi pto. 1300 zł. w. a. z przynal. w celu zawiadomienia tegoż o uchwale z dnia 17. września 1868 l. 14513 o wydanie edyktu i ustanowienie kuratora dla p.

Mendla Sperlinga prosid, ażeby temuż uchwała z dn. 17go września 1868 l. 14513, tudzież inne uchwały w tej sprawie wydać się mające doręczone być mogły.

Ponieważ pobyt tegoż nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo Mendla Sperlinga tutejszego adwokata Dra. pana Hoborskiego ze substytucją p. Dra. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronięcia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 17. grudnia 1868.

(55) E d y k t. (2)

L. 6048. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Wicentego Nowosielskiego celem doręczenia uchwały w sprawie spadkowej po s. p. Katarzynie Jasińskiej 2go małżeństwa Kostkowej pod dniem 30. czerwca 1868 do l. 1594 zapadłej, na mocy której pertraktacya spadku po zmarłej w Urmaniu na dniu 20. stycznia 1866 Katarzynie Jasińskiej 2go małżeństwa Kostkowej na podstawie testamentu tejże z dnia 27. listopada 1862 wprowadzona została, kuratora w osobie p. Dra. Henryka Finkelsteina.

O czem się niewiadomego z miejsca pobytu Wicentego Nowosielskiego z tym dodatkiem zawiadamia, iż powyższa uchwała ustanowionemu kuratorowi doręczona została.

Z c. k. sądu powiatowego.
Brzeżany, dnia 29. listopada 1868.

(57) E d i c t. (2)

Nr. 18849. Vom Krakauer k. k. Landesgerichte wird hiemit kundgemacht, es werde zur Hereinbringung der hinter Eduard Riedel für die Zeit vom 3. 1854 bis 1863 aushaftenden Maßengebühren im Betrage von 3767 fl. 40 kr., 163 fl. 80 kr., 163 fl. 80 kr. und 327 fl. 60 kr., dann der Gerichts- und Executionskosten pr. 4 fl. 38 kr., 8 fl. 69 kr., 7 fl. 74 kr. österr. Währung und gegenwärtig 7 fl. 76 kr. österr. Währ. die executive Feilbietung der laut Bergbuch vol. nov. l. pag. 99. n. 2. haer. dem Eduard Riedel gehörenden in Jelen, Krakauer Kreises gelegenen Eisensteingrube, bestehend aus 26 Gelbmassen im hiesigen Amtsgebäude in drei Terminen, nämlich: am 12ten März, 15ten April und 14ten Mai 1869 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen:

1. Als Ausrufspreis wird der Schätzungswert dieser Realität pr. 10.400 fl. öst. W. angenommen. Jeder Kauflustige hat 10% Badium des Ausrufspreises als Badium zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder in österreichischen Staats-Obligationen oder in Pfandbriefen der galizischen Creditanstalt, deren Werth nach dem in der Lemberger Zeitung kundgemachten letzten Wiener Börsencurse, jedoch nicht über den Nennwerth berechnet wird, zu erlegen.

Der Erststeher ist verpflichtet den dritten Theil des Meistbotes gegen Rücknahme des in Staats-Obligationen oder Pfandbriefen und gegen Einredung des im Baaren erlegten Badiums binnen 30 Tagen nach Zustellung des den Licitationsact zu Gericht zu erlegen, worauf ihm der Besitz der gekauften Bergentität sammt Zugehör auch ohne sein Ansuchen, jedoch auf seine eigene Kosten übergeben werden wird.

Die übrigen Licitations-Bedingnisse, der Schätzungswert und der Hypothekenauszug können in der landesgerichtlichen Registratur eingesehen und abschriftlich erhoben werden.

Krakau, am 21. December 1868.

(58) E d y k t. (2)

Nr. 12297. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Konstantego Morawskiego przeciw p. Władysławowi hr. Rozwadowskiemu 29/100 części sumy 13.000 zł. m. k. z procentami po 6% od 24. czerwca 1846 do 18. września 1849, zaś od 18. września 1849 do dnia całkowitego zaspokojenia po 5%, kosztów sądowych 15 złr. 37 kr. taksy wyroku wymierzyć się mającej i kosztów egzekucyjnych w kwocie 5 złr. 45 kr. m. k. i 277 złr. a. w. dalej celem zaspokojenia pretensyi uprzyw. banku narodowego wiedeńskiego w ilości 31.128 złr. i 8948 złr. 65 1/2 kr. a. w. rozpisuje się publiczną sprzedaż dóbr Hruszów z przyl. Kłonicie i Szczerpłoty w byłym obwodzie Przemyskim położonych, hipotece podległych, do egzekuta p. Władysława hr. Rozwadowskiego należących, w jednym terminie a to na dzień 8. marca 1869 o 10. godzinie przed południem na którym to terminie dobra te w tym sądzie pod następującymi warunkami, uchwałą sądu tego z dnia 22. maja 1867 l. 5205 w dzienniku urzędowym do „Gazety Lwowskiej“ Nr. 130, 132 i 133 w dniach 5., 7. i 8. czerwca 1867 do publicznej wiadomości podanemi, sprzedane będą.

O tej licytacji zawiadamia się obie strony, tudzież wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, tudzież wszystkich, którymby uchwała licytacyjną rozpisującą z jakiegokolwiek bądź przyczyny doręczoną być nie mogła, nakoniec tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 19. sierpnia 1868 do tabuli weszli, do rąk ustanowionego już kuratora p. adwokata kraj. Dr. Regera i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 4. grudnia 1868.

(59) E d i c t. (2)

Nr. 14723. Das k. k. Kreisgericht in Sambor setzt hiemit die Zablockische Familie und eigentlich die dem Leben, Namen und Wohnorte nach unbekanntes Mitglieder derselben in Kenntniß, daß der Hr. Dr. Adolf Holzer, Advocatur-Candidat in Lemberg, unter dem 9. December 1868 B. 14723 gegen sie eine Klage wegen Zurechtweisung, daß die in der letztwilligen Anordnung des in Sambor verstorbenen Franz Borkowski vom 22. Juni 1824 enthaltenen und bei dem ob der Realität Nr. 345 u. 346 1/2 in Lemberg für Frau Catharina Stengel und deren Kinder haftenden Capitale sammt Zinsen zu Gunsten der Zablockischen Familie intabulirte fideicommissarische Substitution ob Abgang weiterer Substituten erloschen sei, ausgetragen habe, daß diese Klage unter dem heutigen zur mündlichen Verhandlung mit dem Termine des 2. April 1869 um 10 Uhr Vormittags decretirt und für sie der Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Witz mit der Substitution des Hrn. Advocaten Dr. Ehrlich bestellt wurde und daß sonach ihre Sache sein wird, dem bestellten Curator die Information zu ertheilen oder einen anderen Vertreter sich zu wählen und solchen diesem Gerichte bekannt zu geben.

Sambor, am 15. December 1868.

(56) Ogłoszenie. (2)

Nr. 10831. Celem obsadzenia dwóch posad nauczycieli języków starożytnych w c. k. gimnazjum w Tarnowie rozpisuje się niniejszem konkurs, do końca kwietnia 1869 trwać mający.

Kandydaci, którzy o nie ze skutkiem ubiegać się zamierzają, winni będą wykazać się kwalifikacyą do nauczycielstwa filologii starożytnej w gimnazyach, w myśl ustaw obowiązujących uzyskaną. Pierwszeństwo otrzymają ci, co się wykażą równocześnie uzdolnieniem do nauki języka niemieckiego lub polskiego w klasach wyższych gimnazyalnych. Pod tym warunkiem uwzględnieni będą, chociażby z jednego lub drugiego języka starożytnego uzyskali byli kwalifikacyą, tylko do gimnazjum niższego.

Językiem wykładowym w gimnazjum tarnowskim jest język polski. Przeto kandydaci, chcący znaleźć przy niem umieszczenie, powinni władać tym językiem w sposób odpowiedny.

Płaca z powyższymi posadami połączona, wynosi rocznie 840 złr. a ewentualnie 945 złr. nie licząc w to dziesiętorocznych dodatków, do których dopełnienia pewnych warunków, ustawą przepisanych, nadaje prawo.

Podania o będące w mowie posady, wystosowane być mają do Rady szkolnej krajowej, a wniesione do niej lub bezpośrednio, lub za pośrednictwem władz przełożonych, jeżeli kandydat pełnił już obowiązek publicznego urzędu.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów dnia 3. stycznia 1869.

(65) C o n c u r s. (3)

Nr. 47. Postmeistersstelle in Wisniowczyk gegen Vertragsabschluss und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters: Einhundert zwanzig Gulden Bestallung, zwanzig vier Gulden Amtspauschale, Vierhundert Gulden Botenpauschale jährlich, für Unterhaltung täglicher Botenfahrten zwischen Wisniowczyk und Chmielówka.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung im Wege der vorgesehnen Behörde, und insofern sie noch nicht im Staatsdienste stehen, im Wege ihrer zuständigen politischen Staatsbehörde binnen drei Wochen bei der k. k. Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 5. Jänner 1869.

K o n k u r s.

L. 47. Posada poczmistrza w Wisniowczyku za kontraktem i kaucją 200 zł.

Pobory poczmistrza: dotacya sto dwadzieścia zł., pauszale kancelaryjne dwadzieścia cztery zł., posłańcze czterysta zł. rocznie za utrzymywanie codziennej jazdy posłańczej między Wisniowczykiem a Chmielówka.

Ubiegający się o tę posadę mają swe prośby z udowodnieniem wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia w drodze przełożonej władzy, a w razie, gdyby jeszcze w służbie publicznej nie zostają, dotyczącej władzy politycznej w przeciągu trzech tygodni do c. k. galic. Dyrekcji poczt we Lwowie wniesić.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 5. stycznia 1869.

(37) Kundmachung.

Nr. 67522. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in Chodorów, Lemberger Finanz-Bezirk, mit welcher auch der Verkauf der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberechnung schriftlicher Offerten ausgeschrieben. Diese Offerten sind unter Anschluß des Badiums von 100 fl., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnisses bis einschließig 3. Februar 1869 2 Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867 an Tabak . . . . . 19.461 fl. 49 kr.
an Stempeln . . . . . 1494 fl. 82 kr.

Zusammen . . . 20.956 fl. 31 kr.
Die näheren Licitations-Bedingungen, sowie auch der Erträgnisaussweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg und bei dieser Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, am 31. December 1868.

Obwieszezenie.

Nr. 67522. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu połączonej ze sprzedażą marek stepowych w Chodorowie, w okręgu c. k. skarbowej Dyrekcji obwodowej we Lwowie, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 100 zlr. w. a. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mają być podane włącznie do 3. lutego 1869 r. godziny 2giej po południu do c. k. Dyrekcji obwodowej dochodów skarbowych we Lwowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie: w tytoniach . . . . . 19.461 zlr. 49 kr. w. a.
w markach stepowych 1494 „ 82 „ „

Razem . . . 20.956 zlr. 31 kr. w. a.
Blizsze warunki licytacyjne, jako też wykaz dochodu przejrane być mogą w c. k. Dyrekcji obwodowej dochodów skarbowych we Lwowie, tudzież w tutejszej c. k. Dyrekcji krajowej skarbu.

Od c. k. Dyrekcji krajowej dochodów skarbowych.
Lwów, dnia 31. grudnia 1868 r.

(64) Concurs.

Nr. 17339 ex 1868. Zur Wiederbesetzung der Postmeisterstelle am Bahnhofs Staresiolo wird hiemit der Concurß eröffnet.

Die Bezüge bestehen in der Bestallung jährlich 170 fl. und in dem Amtspauschale jährlich 30 fl. Dagegen hat der zu ernennende Postmeister vor dem Amtstritte die Prüfung abzulegen und die Cautiou pr. 200 fl. zu leisten.

Die Bewerber haben sich binnen drei Wochen über das Alter, Wohlverhalten, Vermögen, über die jetzige Beschäftigung und ihre Schulbildung in den anher zu richtenden Gesuchen auszuweisen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, den 5. Jänner 1869.

Konkurs.

L. 17339. Do obsadzenia posady poczmistrza na dworcu kolejnym w Staresiolo.

Pobory poczmistrza: dotacya sto siedmdziesiąt zlr. i pauszale kancelaryjne trzydzieści zlr.

Na tę posadę mianowany poczmistrz ma obowiązok złożenia egzaminu i kaucyi w kwocie 200 zlr.

Ubiegający się o tę posadę mają w przeciagu trzech tygodni swe w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prosby w drodze przełożonej, lub jeżeli w publicznej służbie nie zostają do dotyczącej władzy politycznej do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie wnieść.

Z c. k. galie. Dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 5. stycznia 1869.

(63) Concurs.

Nr. 14918. Postmeisterstelle in Ulaszkowce gegen Vertragsabschluss und 200 fl. Cautiou.

Bezüge des Postmeisters: Einhundert fünfzig Gulden Bestallung, Zwanzig Gulden Amtspauschale und Einhundert fünfzig Gulden Botenpauschale jährlich, dafür der Postmeister während der Marktzeit in Ulaszkowce, das ist: vom 16. Juni bis 17. Juli jeden Jahres täglich Botenfahrten, in der übrigen Jahresperiode aber 4mal wöchentlich Fußbotenposten zwischen Ulaszkowce und Jagielnica tour und retour zu unterhalten hat.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung binnen drei Wochen im Wege ihrer vorgelegten Behörde und insofern sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen, im Wege der zuständigen politischen Staatsbehörde bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 4. Jänner 1869.

Konkurs.

L. 14918. Posada poczmistrza w Ulaszkowcach za kontraktem i kaucya 200 zlr.

Pobory poczmistrza: Dotacya sto pięćdziesiąt zlr. pauszale kancelaryjne dwadzieścia zlr. i pauszale sto pięćdziesiąt zlr.; za to ma poczmistrz utrzymywać pocztę pośtańczą pieszą między Ulaszkowcami a Jagielnicą temi na powrót i to podczas jarmarku w Ulaszkowcach, to jest od 16. czerwca do 17. lipca każdego roku co dzień, w pozostałej zaś części roku cztery razy na tydzień.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prosby w przeciagu 3ch tygodni w drodze przełożonej lub jeżeli w publicznej służbie nie zostają, dotyczącej władzy politycznej do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie.

Z c. k. galie. dyrekcji pocztowej.
Lwów, dnia 4. stycznia 1869.

(38) Edykt.

Nr. 20598. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszem co do życia i miejsca pobytu niewiadomego Tadeusza Lisieckiego, a względnie tegoż spadkobierców i prawonabywców, że przeciw nim wnieśli Adolf Jordan i Ludwika z Jordanów Kochanowska pod dniem 30. listopada 1868 do L. 20598 pozew o wykreślenie sumy 1000 duk. ze stanu biernego dóbr Błonie z przyleg., w załatwieniu którego do ustnej rozprawy termin na 10. lutego 1869 godz. 10. rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Tadeusza Lisieckiego, a względnie tegoż spadkobierców lub prawonabywców nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania ich na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem p. adwokata Dra. Zuckra z substytucyą p. adwokata Dra. Rosenblatt, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zamiedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, 22. grudnia 1868.

Doniesienia prywatne.**K. k. priv. allgemeine Verkehrsbank**

(früher k. k. priv. österr. Pfandleih-Gesellschaft)

Filiale Lemberg.**(62) Kundmachung.**

Die Besitzer der von dieser Filiale ausgestellten Pfandscheine, deren Verfallszeit vom 16. Mai 1868 bis 15. November 1868 abgelaufen ist, werden hiermit aufgefordert, die etwaigen Ueberschüsse von den bis Ende December 1868 theils an der k. k. Börse in Wien, theils in öffentlichen Licitationen veräußerten Pfändern bis 31. December 1871 bei der obgenannten Filiale abzuholen.

Nach Ablauf dieser Frist werden die nicht abgeholtten Ueberschüsse zum Fonde der Bank einbezogen.

Lemberg, 1. Jänner 1869.

Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Lemberg.

C. k. uprzywil. Bank dla obrotu ogólnego

(przedtem c. k. uprzywil. austr. Towarzystwo zastawnicze)

Filia we Lwowie.**Obwieszezenie.**

Wzywa się właścicieli kwitów zastawniczych przez powyższą Filję wydanych, a w czasie od 16. maja 1868 do 15. listopada 1868 włącznie zapadłych, ażeby możliwe nadwyżki z przedaży zastawów do dnia 31. grudnia 1868 w części na c. k. giełdzie w Wiedniu, w części drogą publicznych licytacji sprzedanych, najdalej do ostatniego grudnia 1871, w lokalu tejże Filii odebrali.

Po upływie rzeczzonego terminu wszystkie nadwyżki niepodniesione, przypadają na rzecz funduszu banku.

Lwów dnia 1. stycznia 1869.

Filia c. k. uprzyw. banku dla obrotu ogólnego we Lwowie.

Lohnendes Einkommen

für Geschäftsleute, namentlich für Inhaber von Droguen-, Materialwaaren-, Parfümerie-Geschäften und von Bade-Anstalten.

Bedürfniss halber werden Niederlagen meiner Hoff'schen Malz-fabricate vergeben. Bewerber wollen gute Referenzen angeben und sich auf das Blatt beziehen, wo sie diese Annonce gelesen haben.

Johann Hoff,

königl. Commissionsrath und Hof-Lieferant
in Berlin.

Central-Depot in Wien, Kärntnering Nr. 11.

Das Depot in Lemberg: P. Mikolaseh. — Sign. Rucker. — A. Berliner. — Markiewicz (2975—3) & Wojczyński. — J. F. Stein Witwe.

Warnung.

Vor einigen Monaten sind mir 2 Wechselblanckete, und zwar eines beziffert mit 100 fl. öst. Währ., das zweite ohne Summe, beide ungestempelt bloß mit meiner Acceptation und Unterschrift versehen, von welchen ich keinen Gebrauch gemacht habe, abhanden gekommen. — Ich mache aus Besorgniß eines Mißbrauchs hievon öffentliche Anzeige, damit Niemand auf meine Wechsel, ohne von mir eingeholte Bestätigung der Richtigkeit derselben Geld leihen oder selbe escomptiren soll.

Buków, am 12. Jänner 1869.

(89—1)

Isaac Kitay.